

Moet in de houderij van diersoorten alles wat kan ook kunnen?

Eigenlijk staat hier de vraag of de overheid grenzen moet stellen aan de te houden soorten, wellicht belangrijker nog, hoe zou dat dan kunnen?

Allereerst moeten we vaststellen dat er voor vrijwel elke hobby, liefde, passie een meerderheid van niet-invoelende buitenstaanders te vinden is, die zich afvraagt wat dit toevoegt, welk belang dit dient, of dit nou wel persé moet. De kwaliteit van hun bestaan lijdt niet bij afschaffing of verbod. Wanneer een dergelijke benadering bepalend wordt, krijgen we alleen maar de 'dictatuur van de meerderheid', het leidt tot verarming van de samenleving. Dat terzijde.

Het stellen van grenzen binnen Nederland leidt tot handelsbelemmeringen binnen de EU. Maar het reikt verder. Het roept ook vragen op over de uiterst kwetsbare handhaafbaarheid bij onze open grenzen. Daarmee wordt omvangrijke ontduiking aannemelijk en verliezen zowel de overheid als de sector het zicht op het welzijn van de dieren die het betreft. Dat laatste is een punt van ernstige zorg voor de organisaties in de sector. Pijnlijk is bovendien dat diezelfde organisaties telkens weer in de publieke opinie worden afgerekend op de illegaliteit waarop ook zij geen grip kunnen krijgen.

Voor de dierhouderij geeft het **Andibel-arrest** bindende richtlijnen. Er zijn drie motieven op grond waarvan een overheid het houden van (dier)soorten kan verbieden:

- **punt 27** : het aangetoonde welzijnsbelang van het gehouden dier,
- **punt 28** : de bescherming van de gezondheid en het leven van mens en dier en
- **punt 29** : vervalsing c.q. verontreiniging van de inheemse flora en fauna.

Her Andibel-arrest geeft daarbij ook de spelregels:

- **punt 36** : afwijzing van plaatsing op een Positieflijst (c.q. de plaatsing op een Negatieflijst) kan slechts plaatsvinden op grond van een reëel gevaar voor de bescherming of eerbiediging van de bovengenoemde belangen,
- **punt 37** : die afwijzing vloeit voort uit uitgebreid onderzoek van het gevaar dat het houden van specimens van de betrokken soort inhoudt voor de bescherming van de belangen en de vereisten vermeld in **de punten 27 tot en met 29** en
- **punt 38** : bij de onmogelijkheid om het gestelde gevaar met zekerheid vast te stellen rechtvaardigt de 'waarschijnlijke reële schade' voor de gezondheid van personen of dieren of voor het milieu (**voor de punten 28 en 29**) de toepassing van het voorzorgsbeginsel.

Met deze spelregels kunnen we het welzijn van de gehouden soorten borgen. De overheid legt bij de sector de verplichting neer om zorg te dragen voor 'openbare houderijvoorschriften'. De sector is gehouden die voorschriften naar beste weten up-to-date te houden en daarover verantwoording af te leggen tegenover elke maatschappelijke partij die gronden tot amendering meent te kennen.

Wie niet aan het gestelde in het houderijvoorschrift kan voldoen, houdt de soort niet. Het is aan de soortspecialisten uit de sector om de handhavers bij te staan in het toezicht op de naleving van deze op welzijn gerichte houderij-eisen.

Verder zijn er **de punten 28 en 29** die, ongeacht de conclusies van **punt 27**, ertoe leiden dat er voor aangewezen soorten een houderijverbod geldt. En uiteraard is er de internationale regelgeving (zoals CITES en de EU-regelgeving) die grenzen stelt aan de handel in, en dus de houderij, van soorten.

Samenvattend: Naast hetgeen al internationaal is geregeld, zou een heldere nationale 'Negatieflijst', voortvloeiend uit de criteria in het Andibel-arrest, voldoende garanties bieden. Voorwaarde is wèl dat de overheid de sector aanspreekt op de eigen verantwoordelijkheid hierin. PVH en de aangesloten organisaties willen die verantwoordelijkheid graag nemen.

Nadat de Tweede Kamer eerder koos voor het instrument Positieflijst, zal het politieke gesprek over het alternatief ('de Negatieflijst') wellicht nauwelijks nog te voeren zijn. De oplossing lijkt te liggen in de eerder door de RDA vastgestelde Positieflijsten die door alle stakeholders werden gedragen. Indien deze lijsten als startpunt worden gekozen en, daar waar nodig, 'Andibel-proof' worden gemaakt, willen wij als sector daar graag alle medewerking aan verlenen.

ir. Ed.J.Gubbels,
secretaris PVH.
www.huisdieren.nu